MĚSTSKÝ ZPRAVODAJ

CHABAŘOVICKÉ NOVINY

30. číslo

22. DUBEN 2006 CHABAŘOVICKÝ OBČASNÍK EV. Č.: MK ČR E 10154 ZDARMA

Nezapomeňte na čarodějnické reje na koupališti, které tentokrát začínají už v pátek 28.dubna!

Hudba

Josef Kusebauch

Dubnové číslo Chabařovických novin se ani nemůže týkat jiného tématu, než je Zátiší. Od záměru zrekonstruovat kulturní stánek v Chabařovicích až po jeho dokončení, teda, že se už dá užívat, uběhla krátká doba. Nyní může začít zábava. Zbývá ještě fasáda, ale právě se na ní pracuje.

Letošní plesová sezóna se poněkud opozdila. Zaplať Pán Bůh, že nějaká byla. Vždyť vloni to ještě vypadalo, že pár skalních nadšenců pojede do Roudníků nebo se rozprchne po okolí: Chlumec, Ústí... Ne že by jinde nebyly pěkné plesy, ale doma je doma. Hlavně je vyřešena doprava a každý může jít domů, kdy chce a nemusí, když nechce. První obnovené plesy se protáhly až do časných ranních hodin.

Lidé v Chabařovicích se vrhli do víru tance. Tanec je nesporně nejdůležitější činností na tancovačkách, samozřejmě vedle ostatních aktivit... „Pojď na panáka...“. A kde se tancuje, musí být hudba. Vybrat hudbu není jednoduchá záležitost. Především, když se začne pozdě. Jako u nás. Hned zjistíme, že jsou kapely zadané, nebo jsou zase moc drahé a my ještě nevíme, kolik se vybere na vstupném. Ale nejdůležitější je: jak hrají. A v tom je kámen úrazu. Bavit se chtějí mladí i starší, a každý má rád něco jiného.

Na Josefovské zábavě byli spokojeni starší, včetně těch, kteří tance v páru ovládají, na školním plese byli nadšeni mladší, zato starším se zdála produkce příliš hlučná a moderní. Co s tím? Ať si budeme lámat hlavu tak nebo tak, asi se řešení nedobereme. Jednou budou spokojenější starší, jindy mladší. Důležité je, že se konečně v Chaba něco děje.

A snad mě jeden recept napadá: chodit na každou tancovačku, která tu bude: na některé se více vytancujete a na té druhé bude více času na pobavení s přáteli u stolu nebo můžete jít častěji na toho panáka. Důvod se vždycky najde.

Sál Zátiší dokončen

Koncem listopadu byly zahájeny demoliční práce na sále, který byl používán jako sklad stavebnin. Využili jsme toho, že firma, která zde provozovala sklad, se stěhovala a za 741 000 korun jsme objekt sálu odkoupili. Po zhodnocení stavu objektu bylo rozhodnuto, že se celý zrekonstruuje. Zůstaly pouze holé zdi a za pochodu byly upřesňovány detaily jako úpravy toalet, podlah, stropů, barevného ladění. Během tří měsíců byl objekt dokončen a do provozu uveden počátkem měsíce března. Na stavbě se podíleli většinou občané města a většina z nich ze Sboru dobrovolných hasičů. V jakém stavu byly tyto prostory předány, mohou občané posoudit sami. Důležité je, že kulturní stánek město opět má a věřím, že bude hojně využíván. Práce na venkovních úpravách jsou téměř dokončeny, zbývá provést fasádu. Celá stavba nás stála 3 600 000 korun, včetně stolů, židlí a vnitřního vybavení. Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se na této rekonstrukci podíleli s přáním, aby se naše Zátiší řádně udržovalo a zachovalo co nejdéle ve stavu, ve kterém je dnes. Jiří Záhořík

PODĚKOVÁNÍ

PO MNOHA LETECH ZASE DOMA!

Děkuji všem zainteresovaným, kteří mají zásluhu na tom, že se chabařovičtí občané po dlouhých letech opět mohou sejít, pobavit se a zatancovat si ve svém pěkném městském sále. Jiří Čmejla ml.

PODĚKOVÁNÍ



Takový sál nemají nikde v okolí, záleží na nás, aby byl využitý

Mistryně světa v Roudníkách

To, že Roudníky přitahují zajímavé lidi, se stalo skutkem. Zásluhu na tom má „ rodinný ranč“ pana Mazánka. Po dlouhé řadě předchozích nešťastných privatizačních omylů dokázala tato příchozí rodina zastavit devastaci bývalého statku Roudníky, jehož historie sahá až k významného šlechtickému rodu trmických Nosticů. Ti měli statek jako základnu pro obhospodařování rozsáhlých polností od Trmic po Roudníky. Za dobu působení nového vlastníka se výrazně změnilo i okolí objektu. Podnětem k tomu je prostá láska ke koním, která je však vykoupena každodenní dřinou. Po letech tvrdé práce nabízí v současné době upravený objekt služby, které využívá řada návštěvníků k relaxaci. Jedním z nich je i mistryně světa v sudoku Jana Tylová.

Co je sudoku? Je to důmyslná hra s čísly od jedné do devíti sestavená do vodorovných řádků a svislých sloupců. Pokud máte zájem o větší podrobnosti případně si to s mistryní světa rozdat, kupte si Ústecký deník a nalistujte příslušnou stranu, kde najdete úlohy i s fotem Jany Tylové. Přeji vám hodně štěstí.

Podíváte – li se na rozsah strany každodenně věnovaný Janě a sudoku, uznáte, že z médií vytěsnila i takové veličiny, jakými jsou prezident Václav Klaus nebo Karel Gott. To mě vedlo k návštěvě Jany v Roudníkách, kde jsem ji položil několik otázek.

Tady jsou …

Co dělá mistryně světa v Roudníkách?

Do Roudníků jezdím už několik let téměř denně. Mám zde ustájeného svého koně a za JK Roudníky se také zúčastňuji parkurových závodů.

Kde je váš domov?

Narodila jsem se a vyrůstala v Ústí nad Labem, v Ústí také stále pracuji. Momentálně však bydlím s přítelem v Mostě.

Zajímáte se o rozsáhlé změny krajiny v okolí Roudníků a Chabařovic a jejich návrat k užívání a k rekreaci?

Určitě zajímám, vzhledem k tomu, že v Roudníkách a jejich okolí trávím dost volného času. A myslím, že za těch několik let je vidět velký pokrok a krajina se mění k lepšímu.

Jak vás naplňuje představa Roudníků jako rekreační oblasti u jezera Milada?

Vybudování rekreační oblasti si jistě vyžádá ještě mnoho času a mnoho peněz, ale určitě to tuto krajinu zasaženou důlní činností oživí, a to je jedině dobře.

Inspiruje vás jízda na koni místním krajem pro světové výkony v sudoku?

Neřekla bych, že inspiruje, spíš si na koni vyčistím hlavu, trochu odpočinu od přemýšlení. Je to příjemná relaxace.

Máte k sobě přiměřeně chytrého koně?

Myslím, že chytrý je, a hlavně hrozně zvědavý a vynalézavý. Vždy musí všechno kolem sebe důkladně prohlédnout, prozkoumat a pokud možno ochutnat, se vším by si hrál. A otvírání si boxu a procházky po stáji, stejně tak jako utíkání z výběhu, jsou jeho oblíbenou zábavou.

Co říká váš kůň tomu, že vozí mistryni světa? Jistě má na to svoji hlavu.

Zkuste se zeptat jeho. Ale myslím, že mě svými lumpárnami zlobí úplně stejně jako dřív.

Za odpovědi Janě děkuji s přáním, aby prostředí v Roudníkách dávalo minimálně to, co od něho očekává.

Stanislav Sochocký



Škola v přírodě

Uběhl více jak měsíc od návratu našich žáků z již tradiční školy v přírodě v Žihli u Plzně, a tak je vhodná doba k zamyšlení nad touto školní akcí. Položme si otázku, jaký význam pro naše žáky a vaše děti škola v přírodě má?

Z pohledu pedagoga je práce s dětmi v prostředí mimo domov velkým přínosem v oblasti poznávání dětí, jejich každodenních návyků a postojů. Učitel a žák mají často možnost vzájemně se lépe poznat a komunikovat spolu i neformálně ve chvílích volného času a navázat tak přátelský vztah, což je v běžném vyučování mnohdy složité.

Z pohledu žáka je pobyt ve škole v přírodě možností, jak získat nové životní zkušenosti, nutí žáky k samostatnosti při řešení každodenních úkolů a problémů, prohlubuje přátelské vztahy se svými spolužáky a umožňuje poznávat sám sebe v jiných životních situacích. Někteří žáci dokonce poznají, jak vypadá správný režim dne, co je to pravidelná strava a hygiena, jak je možné vyplnit volný čas.

To vše významně formuje osobnost každého dítěte a umožňuje mu hledět na školu i život jinýma očima.

Dalším důležitým hlediskem je častý pobyt v přírodě na čerstvém vzduchu a nespočet zážitků z různých akcí mimo vyučování (sportovní soutěže, výlety, diskotéky, společenské hry apdobně), při kterých žáci často získávají nové sebevědomí a odhalují své skryté dovednosti, o kterých ani nevěděli.

A proto je třeba položit si ještě jednu důležitou otázku! Má smysl investovat do svých dětí a umožnit jim tak prožít něco, co mohou ocenit pouze jako děti a co pro dospělého člověka nemá již význam, a nebo hledat pouze důvody, proč to smysl a cenu nemá?

Z reakcí dětí samotných, které se školy v přírodě zúčastní, je vždy devadesát procent žáků nadšených a spokojených. To je ten nejlepší důkaz, proč to vše cenu má.

Je však třeba pochopit i to, že je podstatná i ekonomická situace rodičů, což může být v určitých případech jistou překážkou. I v těchto případech je však určité řešení (příspěvky zaměstnavatelů či zdravotních pojišťoven). Víme však, že někdy děti nejedou na školu v přírodě z důvodu vysoké ceny (např. 2500 korun na deset dní), ale vzápětí ten samý žák je schopen utratit na Chabařovické pouti během několika hodin i více než 1000 korun za atrace a sladkosti!!!

V takovém případě je třeba se zamyslet, co skutečně je a není pro děti přínosem. Každý člověk má v životě pouze jedno dětství a je na nás, rodičích, jaké dětství prožijí naše děti, aby bylo co nejbohatší a nejveselejší.

Přeji vám proto, aby v příštím roce v čase další možnosti zúčastnit se školy v přírodě bylo vaše rozhodování co nejmoudřejší a nejzodpovědnější.

Jiří Sochor

Pohled občana

ZŮSTANE V CHABAŘOVICÍCH NĚJAKÝ PARK?

Výstavba rodinných domů zažívá boom, to se týká i našeho města. Je dobře, že po mnoha letech vystěhovávání občanů a bourání domů je tomu naopak. Výstavbu desítek rodinných domů kolem města chápu, ale že se zastavují již malé plochy zeleně ve městě, mě udivuje. Konkrétní příklad: za každou cenu nacpat barák na poslední zelený ostrůvek v horní části města, čímž se zároveň zlikviduje bývalý hlavní vchod do sportovního areálu, který sloužil po desetiletí. Argumenty, že je tam stejně křoví a břízy jsou plevel, neberu.

Mám oprávněné obavy, že stejný osud může potkat dětské hřiště u točny a park u Masaryka. Nechtěl bych, aby Chabařovice byly jenom domy a silnice, pominu – li pěkně upravený Friedrich. Jiří Čmejla ml.

Odpověď starosty

Je vždy dobré, když občané města nejsou lhostejni k tomu, co se v jejich okolí děje a dokáží vyjádřit svůj názor. Takto chápu i příspěvek pana Jiřího Čmejli mladšího. O zásadních změnách ve městě nikdy nerozhoduje jedinec, ale volení zastupitelé města. V Chabařovicích jsou navíc všechna zasedání zastupitelů veřejná, a je tak umožněno každému z příchozích vyjádřit svůj názor na projednávanou problematiku, než je přijato definitivní rozhodnutí. Tak tomu bylo i v případě projednávání návrhu na výstavbu rodinného domu u bývalého hlavního vchodu do sportovního areálu. Návrh byl dokonce projednáván na dvou veřejných zasedáních.

Já jenom shrnu hlavní důvody, které vedly k tomu, že zastupitelé upřednostnili variantu s výstavbou rodinného domu.

1. „Hlavní vchod" byl skutečně po desetiletí hlavním vchodem v dobách dávno minulých, kdy byly na stadionu pořádány velké akce jako například spartakiády atd. V posledních dvaceti letech je využíván pouze přístup ulicí Za Stadionem.

2. K málokteré části města přísluší tolik kultivovaných zelených ploch, jako právě k projednávané horní části. Stačí připomenout již zmíněný sportovní areál s řadou zařízení pro sportovní vyžití, dětské hrátky, oddych i občerstvení. Dále sem patří rozsáhlý hojně využívaný areál koupaliště.

3. Při uvedeném stavu je pro město neekonomické udržovat další prostory přilehlé k výše jmenovaným plochám. Obavy o budoucnost dětského hřiště u točny a park u Masaryka beru pouze jako nadsázku, ke které není třeba se vyjadřovat. Jiří Záhořík

Pohled občana

Oslava 60. výročí založení

Základní umělecké školy v Chabařovicích



V úterý dne 21. března 2006 jsme od 17, hodin v nově zrekonstruovaném Kulturním domě v Zátiší v Chabařovicích oslavili školním koncertem 60. výročí od založení Hudební školy zde v Chabařovicích. Za existence školy došlo k přejmenování, a tak se z Hudební školy stala Lidová škola umění, které se hezky říkalo „Liduška", aby nás později přejmenovali na Základní uměleckou školu města Chabařovice a od roku 2006 jsme zjednodušeně ZUŠ Chabařovice.

Před šedesáti lety se právě jedny z prvních koncertů školy konaly v Zátiší. Tuto skutečnost máme zdokumentovanou díky rodině pana Josefa Bezděčky – prvního ředitele ZUŠ. Byla jsem velmi ráda, že právě nyní došlo na rekonstrukci této budovy a při naší akci to zde vonělo vše novotou a tyto prostory i velká návštěvnost napomohly důstojnému průběhu výročí ZUŠ.

Za celé období působení ZUŠ v Chabařovicích měla škola vždy výborné výsledky, ke kterým rozhodně napomohli nejen výborní učitelé a žáci, ale i ředitelé, kteří pro tuto školu doslovně žili. Hezky o tom psali Chabařovické noviny 16. 12. 2000, kdy vyzvedly nejen činnost školy, ale zásluhu pana Josefa Bezděčky, kterého zde řadí mezi chabařovické osobnosti. Pan Bezděčka zde popisuje, kolikrát se škola stěhovala, čemu se zde věnoval pedagogický kolektiv a o úspěších školy.

Druhé velké období bylo za ředitelování Marie Nemolovské, kdy se škola musela pro nevyhovující podmínky vystěhovat z prostor staré radnice. Opravdu za provozu výuky, jak mně osobně při výročí líčila paní Nemolovská, došlo k rekonstrukci prostor v budově po ZŠ na Husově náměstí č. 17. Bylo to za vydatného pochopení žáků a rodičů, učitelů a městského úřadu, kteří toto vše dokázali. Nové prostory byly vybaveny k důstojnému provozování ZUŠ a nové prostory se slavnostně otevíraly 21. září 1979. Paní M. Nemolovská stihla za dvanáct let svého ředitelování ještě stejně vybudovat i další dvě pobočky – jak v Neštěmicích, tak ve Velkém Březně.

Třetí období nastalo, když postupovala těžba uhlí a Chabařovice se postupně bouraly. Odliv rodin a tím i dětí byl pro ZUŠ velmi citelný. Stalo se, že se ZUŠ rozdělila na samostatnou ZUŠ Neštěmice a ZUŠ Chabařovice. Když se rozhodlo, že důlní činnost zde končí, došlo za vydatné pomoci tehdejšího starosty pana Zbyňka Hroma k obnově nejen města, ale i školy.



Od roku 1993 jsem ve funkci ředitelky ZUŠ a spolu s kolektivem školy, městským úřadem a panem starostou Jiřím Záhoříkem řešíme stále nové a nové úkoly. Máme pořád co vylepšovat, modernizovat prostory a výuku,

pokračování na straně 7

ZÁTIŠÍ – NAŠE KAPLIČKA

Když jsem v říjnu minulého roku psal do Chabařovických novin článek Zátiší – Genius Loci, ve snu mne nenapadlo, jak rychlý spád událostí nastane. Již začátkem března bylo hotovo a nádherně opravený interiér sálu mohl být dán za účasti široké veřejnosti do užívání.

Slavnostního otevření jsme si pak s manželkou vychutnali. A jistě jsme nebyli sami. Společnost u stolu nám dělaly dámy kantorského původu, paní Velímská a Eislerová, toho času ve výslužbě. Pětadevadesátiletý, napohled však stále mladý, pan Kaftan, dále pánové Pištora - koníčkář a Jiří Kapitán starší. To, že se jich slavnostní atmosféra srdečně dotkla, bylo vidět na všech, ba dokonce jindy podmračený pan Kapitán rozdával úsměvy a jestli se nepletu, dva věnoval i mně. Svůj obdiv k dokončenému dílu vyjádřili i pozvaní starostové okolních obcí. Přes rameno jsem sledoval paní Neubauerovou, ženu starosty Trmic, jak pozorně studovala poslední číslo Chabařovických novin, popisující historii Zátiší, které všichni pozvaní hosté v sále obdrželi. Do sálu se přišel podívat i primátor města Ústí nad Labem Gandalovič. Svůj stůl zde měli „Vykličáci“.

Při vhodně zvoleném slavnostním programu, který vyplnily místní školy, ale i omlazený orchestr Junior chabařovického rodáka pana Zettla, měl možnost každý přemýšlet o tom, co bylo příčinou tohoto, pro naše město velmi významného, kulturního počinu, splněného v rekordním čase. Ukázalo se, jak moc našim spoluobčanům chybělo kulturního vyžití.

Co dřív? Chodníky, nebo Zátiší

V naprosté menšině se mezi spoluobčany projevil názor, že nejdříve se mají vybudovat



chodníky, opravit fasády atd. a potom se postarat o Zátiší.

Z přiložených dvou historických fotografií, přibližně stejného letopočtu, dokládám následující. V roce 1891, kdy byl postaven „zahradní sál“, jak se mu dříve říkalo, na jehož exteriér bylo radost pohledět, procházely se po prašném náměstí bez chodníků kozy, obuv u dětí byla naprostou vzácností. Přesto byli tehdejší obyvatelé Chabařovic na svůj kulturní stánek hrdi.

Z uvedeného lze vyvodit, že až se opraví všechny chodníky, kanalizace, fasády atd.,



dávno nebudeme žít a Zátiší by se do té doby propadlo jako ruina v prachu do pekel. To asi nechceme.

Za dob velkého Říma se říkávalo: „Dejte lidem chléb a hry“. Vedení města proto předložilo vhodně zvolený záměr využití sálu, chátrajícího po nepodařené privatizaci, který našel u zastupitelstva většinovou podporu.

Ostatní pak mohlo připomínat historickou událost z dějin naší země, kdy národ sobě vystavěl kapličku v podobě Národního divadla v Praze. Na obnově sálu pracovaly převážně místní firmy za velmi slušné „sousedské ceny“. Hlavní podíl na úspěchu má parta našich hasičů, pracující na živnostenský list, pod vedením Zdeňka Ležoviče a Karla Krále. Opět prokázali, že když dají slovo, je pak pro ně svaté. Jejich společenská úloha ve městě je nezastupitelná. V dokončení úprav okolí je zastavilo počasí, pro které nemohla být položena zámková dlažba. O velmi vkusné doladění detailů, především volbu barev interiéru, se zasloužily naše ženy z kulturní komise.

Nabitý program

Ještě nebyly dokončeny poslední práce na interiéru sálu a již byl sestaven nabitý program využití sálu úvodního měsíce března. Čaje, koncerty, disko, zábavy, plesy. To vše se odehrávalo za široké účasti spoluobčanů, kteří přišli okouknout nový kulturní stánek našeho města.

Konečně nadešla doba, kdy padla výmluva, že se mládež nemá kde bavit. Samozřejmě je i na nich, aby také svými nápady přispěli k obohacení celoročního programu využití sálu. Vyvrcholením plánovaných kulturních akcí měl být hasičský bál.

Hasičský bál

Po dlouhé odmlce tolik populárních hasičských bálů v předchozí éře Zátiší měli možnost naši hasiči prokázat své organizační schopnosti. Těm se také podařilo v sobotu 11. března splnit očekávání všech natěšených Chabařovičanů. Podle předpokladu bylo nabito. Dobře zvolená hudební skupina se širokým repertoárem, dobrá obsluha a nabídka v sále přispěly k velmi zdařilému večeru. Pestře dotovaná tombola byla v obležení. Dokonce



se mi zdálo, že kdyby nebyla bedlivě střežena Zdeňkem Ležovičem, vyhráli by všichni.

Zátiší stále čeká na své vyvrcholení

Přestože každý návštěvník hasičského bálu byl s jeho průběhem nadmíru spokojen, těžko říci, jestli ten byl skutečným vyvrcholením. Následovala jej řada kulturních programů rovněž velmi zdařilých. Zvláště se líbil Dětský den v neděli 19. března, ale i jubilejní oslava k 60-ti letům Základní umělecké školy v Chabařovicích.

Tehdy se jeden z prvních koncertů školy odehrál právě v Zátiší. Za tuto dobu se v čele ZUŠ vystřídalo šest ředitelů, z nichž čtyři dosud žijí. Připomeňme, že o založení školy a její vysokou úroveň se zasloužil dnes již nežijící Josef Bezděčka, který oslavu v renovovaném sále jistě sledoval z uměleckého nebe. O nynější vysokou úroveň oslav v Zátiší se zasloužila ředitelka paní Jiřina Deimlingová. Do uzávěrky Chabařovických novin byl poslední akcí Školní ples, pořádaný na apríla. Ten však rozhodně aprílovým nebyl, neboť poslední hosty musela pořadatelská služba „vymetat" až v neděli ke čtvrté hodině ranní. Z dosud velmi zdárného průběhu úvodních ale i následujících programů lze tušit, že Zátiší na své opravdické vyvrcholení stále čeká. Při všech akcích bylo vidět, jak málokdo zanedbal přípravu, aby se mohl po dlouhém kulturním půstu prezentovat. Někdo tak učinil svižným tancem, jiný speciálně spíchnutou či pro daný večer upravenou róbou. Například mého souseda Mildu Mühleho jsem ve slušivě padnoucím obleku málem nepoznal a některé mladé dívky byly dokonce „naostro". Inu světovým trendům módy jdeme v Chabařovicích naproti.

Padla facka na sále

V posledním čísle Chabařovických novin jsem vyjádřil skutečnost, že v Zátiší dosud neproběhla pořádná plesová rvačka. Tentokrát mohu konstatovat, že i facka na sále měla svoji premiéru. Netřeba se však pohoršovat. Hasičská pořadatelská služba měla vše pod kontrolou a menší extempore udržela v mezích přijatelnosti.

Máme to tedy konečně za sebou a napříště bude lepší, když si horkokrevné hlavy budou chodit vyřizovat účty do zařízení nižších kategorií. V Zátiší o jejich účast nikdo nestojí.



Budeme si Zátiší více vážit?

Původní stavba „zahradního sálu", ale i vhodně provedené rekonstrukce z let 1906 a 1925 daly městu architektonicky jednu z nejzajímavějších staveb vůbec. Klenbová okna, štuková výzdoba, tři mytologické sochy bohů, vstupní válcové pilíře i uspořádání interiéru. Zajímavým technickým řešením bylo fortelné ovětrávání sálu, nahrazující klimatizaci, které je opět, po rekonstrukci, funkční.Tento vzhled stavby vydržel až do konce válečných let.

Bohužel pak přišly nevkusné a nešetrné přestavby.

Došlo i k poničení soch umístěných při hlavním vchodu, které byly nakonec odstraněny neznámo kam. Tak jako se nám podařilo dohledat a po těžké a dlouhé bitvě s ministerstvem kultury získat zpět pro naše město smírčí kříže, budeme podobně postupovat i v případě uvedených mytologických soch.

Prvním předpokladem, k tomu, aby již nedošlo k devastaci objektu a jeho zařízení je zřejmě to, že sál zrenovovali naši hasiči, kteří budou napříště i jeho bedlivými ochránci. Rekonstrukce je jejich dílo.

Každá bitva má své stratégy

Nic nepřijde samo, za vším bývají konkrétní lidé. Na počátku je nápad, ale těch bývá tisíce. Pokud nápad nemá duši, zpravidla zapadne. První veřejně vyslovený konkrétní nápad zřejmě vzešel od Josefa Kusebaucha. Ten jej prezentoval v roce 2002, při komunálních volbách, na stránkách volebních novin Sdružení nezávislých kandidátů v článku „Což tak zatančit si". Tehdy se však jednalo o myšlenku svépomocí si upravit „Porsku".

Konkrétně se sálem Zátiší, který byl v oné době viděn jako ztracený v propadlišti neúspěšné privatizace, však přišel starosta Jiří Záhořík. Po ohmátnutí problémů se brzy stal skutečným hybatelem událostí a vše s velkým nasazením odkaučoval až do vítězného konce. Pomocníkem v organizačních věcech mu byl František Štolfa. Pomyslná vojska svádějící bitvu s kvalitou a časem vedli Zdeněk Ležovič a Karel Král. Výraznou stopu ve velmi vzhledné dřevoúpravě zanechal majitel místního truhlářství Franta Rys s jeho skutečnými úderníky. Vkusnou výzdobou se zde prezentovalo i zahradnictví Dvořák a syn z Teplic.

Co říci závěrem

Vlastní rekonstrukce Zátiší měla kromě hmatatelného rozměru několik pro město důležitých aspektů. Jeden z nich dokázala konkrétně říci paní Jaroslava Jelínková při své „děkovačce" jako host zasedání zastupitelstva města v březnu letošního roku. Vyjádřila myšlenku, že sál Zátiší je konečně něco, co nás zde v Chabařovicích po dlouhé době opět začalo spojovat. A to každá společnost ke svému životu potřebuje. Kdo si toto uvědomuje, musí říci:

Díky starosto, bylo to hlavně na tobě.
Povedlo se.

Stanislav Sochocký



Okolí města láká k vyjížďkám

Společně se Svazkem obcí Milada se na jaro připravuje cyklostezka, která bude sloužit jak našim občanům, tak občanům z jiných měst, zvláště z Ústí nad Labem. Účelem této prozatímní trasy je umožnit veřejnosti prohlídku stavby budovaného jezera a jeho okolí.

Trasa povede Vyklickou alejí na horizont, zde bude vybudováno odpočinkové a vyhlídkové sezení, dále bude vedena pod Ocelárnou, starou silnicí, která spojovala Vyklice se Zalužany, dále po silnici okolo autobusů v Zalužanech směrem do Roudníků. V Roudníkách bude zastávka u Kulturního domu, kde bude každý víkend v provozu restaurace. Odtud pak kolem hřiště směrem na Jedovinu, kde by měla být vybudována vyhlídková věž. Dále zde budou trasy vedeny výsypkou s možností vrátit se zpět, nebo pokračovat směrem na Suchou, nebo k památníku Přemysla Oráče ve Stadicích.

Je velmi smutné, že hodně nákladů si vyžádá odklizení černých skládek podél tras. Předpoklad zprovoznění na našem katastru je v květnu. Zveme vás na projížďku.

Jiří Záhořík

Pouť opět v Zalužanech

Loňská pouť – první mimo město, byla poznamenána nejhorším počasím v historii chabařovických poutí. Kupodivu přišlo nejvíce návštěvníků. Letos bude oproti minulému roku připraveno navíc několik atrakcí. Mimo dopravu historickými autobusy z Ústí nad Labem a Teplic budou vypravovány také z těchto měst historické vlaky, které pojedou územím, které je již více než dvacet let mimo provoz. Vlak z Ústí nad Labem pojede po trase – Západní nádraží, Chabařovice, Bohosudov, bývalé nádraží Chabařovice a konečná stanice Zalužany. Z Teplic pojedou vlaky do Bohosudova, bývalého nádraží Chabařovice a Zalužan. Tak jako v loňském roce se budou konat vyhlídkové jízdy k jezeru a jízdy drezínou. Uvnitř areálu bude v provozu úzkokolejná trať a také maketa tratě z okolí jezera. Pokud počasí dovolí, bude odpálen ohňostroj. Bude zde prezentován nový sport paint-ball, nově zde budou stánky s uměleckými řemesly. Po stížnostech v loňském roce bude posílena i doprava z Chabařovic tak, aby se Chabařovičtí bez problému dopravili do místa konání poutě. Vstupné bude jako v minulosti zachováno na dvaceti korunách, doprava autobusy bude zdarma.

Městský úřad tímto zve všechny občany města.

Jiří Záhořík

Protidrogová výchova v praxi

Naše škola dostala velmi zajímavou nabídku od pana Moravce, policisty a zároveň otce otce našich dvou žákyň.

Byl ochoten se svými třemi kolegy přijít do školy a předvést dětem, jak cvičení policejní psi vyhledávají drogy.

Nakonec jsme měli mnohem více požadavků. Poprosili jsme pana Moravce, aby hlavně malým dětem vysvětlil, jak mají zacházet se psy a také jak se bránit v případě, že na na ně pes útočí.

U starších dětí jsme chtěli, aby se policisté zabývali víc drogovou problematikou. Někdy je zajímavé pozorovat, jak děti mnohem pozorněji vnímají tu samou informaci od mužů v uniformě, než když je poučují rodiče či učitelé. V tom právě, myslím, spočíval největší význam celé akce.



Na závěr jsme zhlédli ukázku, jak probíhá policejní zásah se zadržením imaginárního pachatele. Otázky dětí i učitelů nebraly konce. Bylo patrné, že akce zaujala všechny. Děti z prvního stupně potom své zážitky ztvárnily výtvarně a vybrané práce budou umístěny na výstavě v budově Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie.

Myslím, že mohu ještě jednou poděkovat za všechny zúčastněné a doufat, že se zdaří společně plánovaná akce spojená s branným cvičením. O tom ale až příště, protože to má být pro děti částečně překvapení.

Hana Hrstková

Mateřská škola

Jaro, léto, podzim, zima, v naší školce je to prima. A že všechno umíme? Celý rok se učíme.

Naši předškoláci mají za sebou zápis do základní školy.

Rodiče společně s učitelkami, psycholožkou, výchovnou poradkyní a ředitelem ZŠ prodiskutovali na třídní schůzce problematiku školní zralosti.

Paní učitelky nabízejí dětem takové činnosti, aby děti byly co nejlépe připravené na vstup do základní školy.



Předškolní období je nejpozoruhodnější etapou v životě dítěte. Období konce třetího roku bývá označováno jako druhé dětství. Kvalitativně se mění celkové chování dítěte. Předškolní období je obdobím přípravy na vstup do základní školy. Určení stupně zralosti pro školu nezávisí pouze na dosažení věku šesti let, ale též na splnění celého komplexu měnících se podmínek.

Škola vnáší do života dítěte soustavnou pracovní činnost, nároky na disciplinované chování, ale také nové sociální kontakty, zájmy a radost z nových poznatků.

Dobrá výchova je všudypřítomná a koná se každý den, v každý čas. Ve výchově se nevyplácejí odklady na pozdější dobu.

Opravdové citové klima rodiny je nenahraditelné, i přísnost vedená laskavostí působí mocněji než vzbuzování strachu.

A tak bych navázala na slova J. A. Komenského, jehož myšlenky jsou tolik aktuální a budeme se jimi řídit i v koncepci naší mateřské školy: „ Děti jsou hosté, kteří hledají svou cestu. Chovejme se tak, abychom byli dobrým vzorem a příkladem. Předejme jim vše pro život. Co bude v mateřské škole začato, bude později postaveno a do krásy vyvedeno.“

Vztah dítěte a dospělého je specifický. Dospělý je chápán jako strážce cest dítěte, jenž



ho vede za ruku. Netáhne jej, necloumá s ním, jen jde o krok napřed. Pokud se budeme této linie držet, nemůžeme sejít z cesty ve smyslu přílišné svobody a podaří se nám rozvíjet předškolní děti tak, jak jim přísluší v harmonickém, vyrovnaném ovzduší národa, jemuž je výchova vlastní bohatou tradicí.

Radovánky se sněhem si děti užívaly na školní zahradě. Stavěly sněháky, želvu, hrad a zdobily je temperovými barvami.

Koncem února jsme si připomněli masopustní karnevalový rej v maskách. Paní učitelky se také proměnily ve vodníka, berušku, slunce, čerta, paní doktorku a černokněžníka. Masky byly opravdu povedené.

Perličky z dětského světa:

Otázka: Jaký je rozdíl mezi lidmi a zvířaty?
Kristýnka: „ Žirafy si neumí obléct plavky.“
Matouš: „ Nemáme ploutve jako ryby.“
V kolika letech odcházejí děti do 1. třídy?
Deniska: „V 18 letech.“

Alena Vaněčková

Informace z městského úřadu

dokončení ze strany 3

zařazovat se do nových projektů. Toto vše je nadstavba nad naším hlavním posláním – výukou žáků, přípravou na desítky koncertů a vystoupení školy, zařazení se do různých typů soutěží a tím vším napomoci při výchově mladé generace pro jejich život.

Na oslavu školy jsme pozvali kromě našich nadřízených orgánů – jak pracovníků Mú v Chabařovicích, tak Referátu školství Ústí nad Labem, tak také bývalé ředitele a kolegy ZUŠ. Hosty byli i ředitelé škol jak v Chabařovicích, tak v místech našich poboček – v Chlumci a Libouchci, dále kolegové a ředitelé ostatních ZUŠ v okrese. Měli jsme radost i z velké návštěvnosti chabařovické veřejnosti. Na koncertě se představili nejen žáci školy, ale jako hosté přijeli i někteří z pozvaných bývalých žáků ZUŠ, kteří dnes jsou členy jak Městského divadla v Ústí nad Labem, tak například Národního divadla v Praze. Mezi účinkujícími byli žáci školy, kteří získali ocenění v soutěži ZUŠ nebo byli přijatí na Konzervatoř v Teplicích.

Jediná škoda byla, že tím, že akce proběhla v KD Zátiší, nemohli si hosté prohlédnout nově upravené prostory školy a velkou školní výzdobu, kterou udělalo výtvarné oddělení. Toto vše je stále přístupno veřejnosti a rádi se návštěvníkům budeme v prostorách ZUŠ věnovat.

Vše je zdokumentováno v kvalitních fotografiích pana Z. Jukla, nahrána je i akce v KD Zátiší a pan F. Šmahel přislíbil, že přijde dotočit jak historické fotografie a dokumenty, tak prostory školy, abychom měli celé toto šedesátileté období náležitě zmapováno pro další generaci.

Celá tato akce byla zakončena milým posezením a popovídáním si s hosty za dobrého občerstvení, které pro nás připravil pan Ota Douša a Chabařovická pekárna.

V závěru večera to mezi muzikanty nemohlo dopadnout jinak než muzikou. Nejprve zasedla klavíristka a začala hrát a zpívat písně, pak nevydržel trumpetista a přidal se. Nakonec učitel s žákem na bicí – opět sestavili již zandanou bicí soupravu a přidal se i kytarista. Bez not a připravené souhry, jen tak, pro radost sobě i druhým. To již přítomní zpívali a někteří i tančili. Všichni odcházeli spokojeni z dobře připravené akce a do KD Zátiší se hudba za Základní umělecké školy v Chabařovicích jistě v dalších akcích vrátí a vás všechny na tyto akce zveme. Jiřina Deimlingová



Matrika, evidence obyvatel

Přehled za rok 2005:

- narodilo se 22 dětí
- zemřelo 25 občanů
- přistěhovalo se 93 osob
- odstěhovalo 63 osob
- po Chabařovicích se přestěhovalo 68 občanů

Celkový počet obyvatel Chabařovic s částí Roudníky k 31.12.2005 je 2315 osob.

V obřadní síni města se uskutečnilo 16 svatebních obřadů.

O vystavení občanského průkazu požádalo 475 občanů, náhradních dokladů při ztrátě nebo odcizení bylo vystaveno 228, žádost o cestovní pas podalo 128 občanů.

Bylo vyřízeno 10 osvědčení o státním občanství, 147 žádostí o výpis rejstříku trestů, bylo ověřeno 2 482 podpisů a listin.

V průběhu roku bylo prostřednictvím infokanálu TV odvysíláno 189 zpráv a o důležitých událostech byli občané informováni 78 x městským rozhlasem.

Knihovna

Městskou knihovnu v roce 2005 navštívilo 1 301 čtenář a zapůjčili si celkem 6 260 knih a časopisů. V knihovně je pro veřejnost k dispozici PC s internetem, tuto službu využilo 499 osob.

Přestupkové řízení

Komise pro projednávání přestupků města Chabařovice v roce 2005 zaregistrovala 39 případů přestupků. Uskutečnilo se 22 jednání přestupkové komise, v 16 případech byly uloženy pokuty v celkové výši 29.300,- Kč.

Rok uplyul jako voda, zima, ač se jí nechtělo, nás také opustila. Doufám. A my se opět těšíme, že začne opět jaro. Spálíme čarodějnici, tu dřevěnou, ne ty živé. Živé, pěkně vystrojené, vytočíme v kole. A děti si zahrajou hry o ceny a také si zatancují. Snad v záplavě slunce. A vše začne průvodem od školy v 16 hodin. Ale pozor, ne v neděli. Tentokrát už v pátek 28. dubna. A o co že tady jde? O čarodějnice na koupališti, teda o jejich pálení, o tancovačku, buřty, pivo a dobrou náladu.

Josef Kusebauch

Blahopřání

Zralý věk je takový, kdy zůstáváme ještě v duši mladými, ale už život prožíváme s mnohem větší námahou.

V měsíci lednu až březnu 2006 svá životní jubilea oslavili občané:

Bartoš Václav
Otcovský Václav
Linková Hedvika
Gubasko Josef
Rusová Miroslava
Mikeš Antonín
Hrdlička Stanislav
Eislerová Hana
Nováková Josefa
Hampejsová Margit
Šarounová Emilie
Holeček Dobromil
Pekař Josef
Hradecká Emma
Blaško Vincenc
Kratochvílová Vlasta

Přejeme všem štěstí, pohodu a pevné zdraví.

Aerobic

Když jsme s kulturní komisí vymýšleli, jakými kulturními akcemi bychom měli vyplnit nabídku sálu Zátiší, padla myšlenka organizovat pro ženy cvičení aerobiku s profesionální cvičitelkou. Vím, že řada žen a dívek jezdí cvičit do Ústí, včetně té mojí.

První nadšení zchladily připomínky, že sál je sice pěkný, ozvučený, ale nemá bohužel sprchy. Na to jsme my, chlapi, nemysleli. Jenže myšlenka byla na světě a nechtěli jsme se jí jen tak lehce vzdát. A proto, že jsme už vypustili džina z lahve, začaly se potenciální cvičenkyně ozývat, že slyšely..., a kdy že to už bude.

V tělocvičně ve škole jsme renovovali parkety a také jsme přizpůsobili hudební zařízení. Aerobik může být ve škole. A cvičení povede profesionální cvičitelka. Zatím jednou týdně, ale budoucnost je slibná. Míša - cvičitelka - bude brzy v Chabařovicích bydlet. Co můžete pro cvičení udělat vy? Ozvěte se SMSkou na telefon 602 149 049, že máte o cvičení zájem, abychom mohli vše propočítat a připravit. A vy abyste mohli v rytmu hudby makat na svém těle. Josef Kusebauch

Nohejbalová mládež se již prosazuje

Poctivá příprava pod vedením především Vládi Moníka ml. a alternativně některých aktivních chabařovických nohejbalistů se projevuje. Zvláště někteří vytrvalí a poctiví v tréninku již předvádějí výkony, které se uplatňují v krajském měřítku.

První vlaštovkou byl turnaj singlů (jednotlivců) žáků a dorostenců v Lounech. Krajské přebory v této náročné kategorii sehrálo po 6 startujících, když Chabařovice obsadily v obou věkových kategoriích po 2 hráčích. Náročný systém 5 zápasů nakonec dopadl velmi dobře.

V žákovské kategorii se umístil na 2.místě Šaňo Rypka a hned za ním na 3.místě Ondra Falát. Tady měl Ondra smůlu, když s vítězným žákem z Počerad prohrál v obou setech 10:9 a zvláště ve 2.setu měl šanci na zvrat, když měl 4 setboly.



V dorostu se nedařilo především v koncovkách Michalovi Dresslerovi, který skončil v poli poražených. Ale opět 2.místo obsadil Arnošt Černohorský, který k nám dojíždí z Hostovic, po velmi dobrém a spolehlivém výkonu v každém zápase. O pořadí na 1.-2.místě rozhodovaly jen míče ze vzájemného zápasu, když Arnošt hrál s vítězným dorostencem z Počerad 1:1 na sety.

Krajské přebory žáků dvojic a trojic pořádal domácí nohejbalový oddíl Slovan Chabařovice v neděli 26.března v chabařovické Sportovní hale. Za účasti 8 klubových družstev Ústeckého kraje byly sehrány velmi dobré zápasy v obou kategoriích. A Chabařovičtí se opět neztratili.

V trojicích reprezentovali Slovan Chabařovice Ondra Falát, Šaňo Rypka, Jindra Herzina a Kurt Vidner. Po vítězství v základní skupině (2 skupiny po 4 družstvech) přehráli naši hráči v semifinále favorizované Meziboří 2:1, jen ve finále podlehli 2:0 vítězné trojce Počerad.

Dvojice se hrály K.O. systémem, když celkem 13 dvojic již z časových důvodů nebylo možné sehrát jiným způsobem. Naši žáci rozdělení trenérem Vláďou Moníkem ml. do 2 dvojic (Falát+Herzina, Rypka+Vidner). V tomto systému hodně záleží na vylosování, které nebylo pro domácí nikterak výhodné a obě dvojice ukončily své působení ve čtvrtfinále, takže celkově na 5.-8.místě. Krajský přebor dvojic opět vyhrál tým z Počerad, na dalších místech „bedny“ skončili žáci Meziboří.

Stínem těchto krajských přeborů v Chabařovicích byla neúčast družstva Děčína, kvůli účasti mužů v nohejbalové extralize. Další problém byl v incidentu hráčů Blažimi, kteří vybrali kapsy účastníků KP v šatně, když několika chlapcům ukradli drobné peníze řádově několik desetikorun, ale trenérovi Vláďovi Moníkovi ukradli přehrávač MP3 v hodnotě 2.500Kč. Nakonec se viník našel a vedoucí Blažimi přivezl (bez nabíjecí baterie) přehrávač zpět a starosta Blažimi slíbil i další vyrovnání. Také reakce o okamžitém odvolání družstva žáků z dlouhodobé soutěže starostou a předsedou klubu Blažim souvisí s krádežemi vesměs romských žáků tohoto klubu.

Jinak ale musíme mít velkou radost z úspěchů mládeže chabařovického nohejbalu na krajské úrovni a potvrzení dobré práce trenérů u mládeže. Vzhledem ke stárnutí družstva mužů TJ Slovan Chabařovice v krajském a regionálním přeboru je to dobrá perpektiva, že máme pokračovatele již 15-ti leté historie nohejbalového oddílu v Chabařovicích.

Mládežnická družstva nohejbalový oddíl přihlásil do krajských přeborů žáků a dorostu. Bude to náročné i pro trenéry, protože obě družstva sehrají po 10 zápasech, z toho polovinu na hřištích soupeřů, druhou polovinu doma na stadionu TJ. Výjezdy budou v pondělí a ve čtvrtek často do vzdálených míst kraje – Kadaň, Žatec, Louny atd. Proto nejen zveme na domácí utkání našich družstev, ale vyzýváme i rodiče k pomoci při zajištění dopravy na některá utkání.

Vlastimil Pabián



Jak jsme psali v minulém čísle Chabařovických novin, podařilo se připravit na ploše centrálního antukového kurtu Stadionu TJ Slovan Chabařovice malé kluziště s přírodním ledem.

Přírodní kluziště pro děti

Podařil se tak realizovat několik let starý nápad předsedy TJ Slovan s přispěním mimořádně příznivé zimy. Proto led na ploše, sestavené z malých obrubníků (odpadní žlaby z umělé hmoty) a velké plachty o velikosti



15x10 metrů, byl v dobré kvalitě po dobu téměř 3 měsíců. Občasné uklízení sněhu z plochy zajišťovaly samotné děti nebo jejich rodiče, větší přívaly sněhu se odstraňovaly elektrickou sněhovou frézou, kterou pro tuto příležitost pořídil Slovan Chabařovice. To byla také největší investice a včetně plachty za cca 2.500 Kč a několika hrábí na sníh to nebyla až tak významná položka nákladů. Přitom podle reakcí dětí a jejich rodičů, včetně dětí družiny ZŠ, se tato investice určitě vyplatila a projevila se ve spokojenosti a nadšení dětí při naprosto bezpečném trávení jejich volného času.

Určitě se budeme snažit v této činnosti vytvořit tradici, pokusit se i zvětšit plochu a vytvořit lepší zázemí. To vše jen podle podmínek přírodních živlů. Celé to snažení nemusí někdy úplně vyjít, letošní zima byla pro náš začátek velmi milosrdná. Lze konstatovat, že se takové úsilí vyplatí, a není od věci uvažovat o možnosti přenosného zařízení pro výrobu umělého ledu, což již v naší republice není neobvyklé ani v menších městech.

Vlastimil Pabián

Chabařovické noviny, občasník informací o chabařovickém regionu vydává:
Městský úřad Chabařovice, Husovo náměstí 183, IČO 556912
Vedoucí redakce: **S. Sochocký** telefon: **775 586 000** Grafická úprava: **J. Kusebauch**
Členové: **V. Pabián, H. Nejedlá, G. Šteflová**
Tiskne: **Tiskárna** Jiří Bartoš - **SLON**